

ЖЕЉКО ПРЖУЉ

ЗА ТЕБЕ

МАТИЧНА БИБЛИОТЕКА • ИСТОЧНО САРАЈЕВО • 2008

Рецензенти

ГОРАН ВРАЧАР
МАРИЈАНА ПЕТРОНИЋ

Уредник

МИЛАН НИНКОВИЋ

[www. matbibli.rs.ba](http://www.matbibli.rs.ba)

БЕБА У МАМИНОМ СТОМАКУ

МАМААААААА

Чујем маму како дише,
Споро хода, добра вила,
Пјесму пјева тихо, тише
Да ме не би пробудила

Ко прозори њене очи,
Док ме хране њена плућа,
Топло ми је ове ноћи,
Сигурна ми ова кућа,

Не плашим се сам у мраку,
Сто громава сад да пуца,
Ја уживам у стомаку
Испод маминога срца

ДЈЕЧАК И ДЈЕВОЈЧИЦА

У породилишту,
Код тете Славице,
Зборе двије слатке
И мудре главице

– Ја сам дјечак, а ти!?
Пита прва глава,
Друга само ћути,
Њој се рађе спава

– Извири трун ногом
Прва је упорна
Мала досадница
Мора баш све да зна,

Друга беба жута
Разоткри креветац
– Ти си дјевојчица!
Викну млади зналац

– Како знаш и видиш
јеси л' ти бабица
или к'о компјутер
мала свезналица?

– Нисам ја геније,
ал' знам знање своје
и видим да имаш
папе розе боје

ОДРАСЛИ

Јел' код тебе, лепа моја,
Одрасли се пече,
Шушкају и му-муцају
И очима бече

Знају само гили, гили
И да шкакље прстом,
Као да су мало тра-ла,
Шта је са том врстом

А кад их упишким, они се смију
Кад ја нећу врело, они то пију
Кад их ноћу будим, они пјевају
Кад ја мудро ћутим, они брбљају

Хоћемо ли, лепа моја,
Кад стари будемо
И ми, ко ови одрасли,
Скроз да пукнемо

ФАНФАТАН

Обучем нову бенкицу
И преко ње кул сиперак,
У уста ставим цуцлицу,
Бејби уље на чуперак

Сједнем у своја колица,
Боје презрелих вишања,
Док свира Бранко Коцкица
Прва па друга брзина

Еј, бићу главна бебица
У градскоме луна парку,
Најпознатија цурица
Фанфатан сваком дјечаку

ПОКЛОН

Сестра ми је дала име,
Креветић и жутог меду,
Деда осмех и презиме,
Око и да волим Звезду,

Бака ми је зубе дала,
Она сад их нема зато,
Ја културно рекох – Хвала!
Она мени – Молим, злато!

Тата ми је косу дао,
Зато ћелав светом ходи,
А можда би, да је знао,
Рађе прист'о да ме роди,

Ал' је мама бржа била,
Ноћи једне у октобру
Ко зрак сунца ме родила
Тако лепу, тако добру

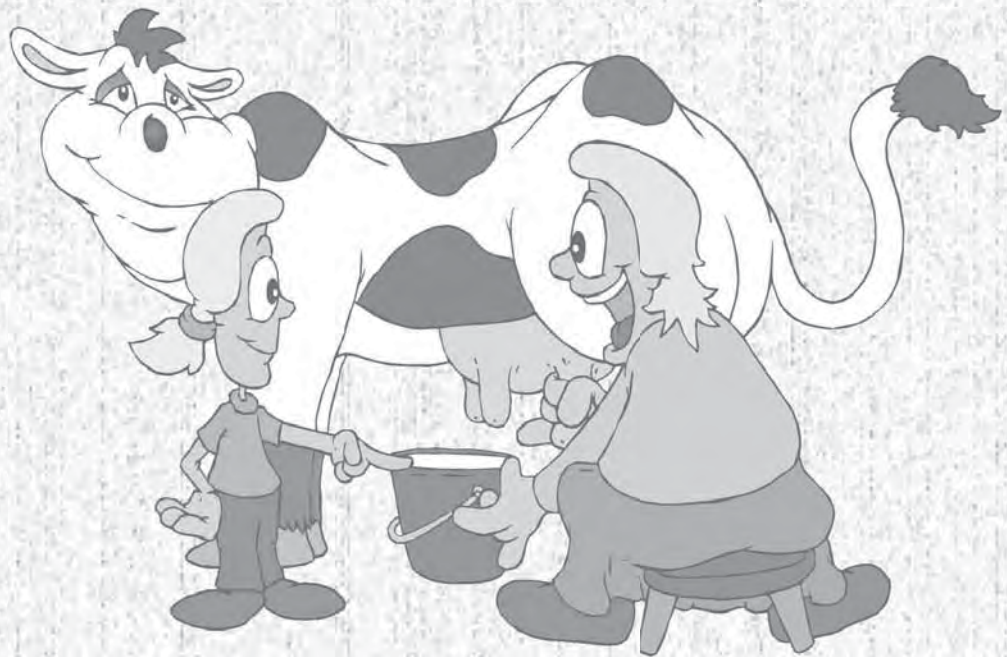

МЛИЈЕКО

Мама пије млеко,
Тата пије млеко,
Моја сека пије млека
И због тога и ја
Пијем млеко с њима

Јер је млеко кравље
Одлично за здравље,
А оно од козе
Исто проћи може

ПЛАВА

Кажеш да сам глупа
Зато што сам жута
И што не знам рећи – трава
А знам, али нећу,
Зато што сам љута
И не каже се жута
Него плава
Глупане

ЖДЕРА

Појела сам кесу чипса,
Слани смоки и штапиће,
Бомбоњеру и два кекса
И округле колачиће

Прегршт жутих карамела
И бомбоне неке стране,
Мандарине, нектарине,
А и скоро три банане

Оно пола нисам хтјела,
Да не кажу да сам ждера
И да сека моја зна
Кад је мени рођендан

БРОЈЕВИ

Један носић, а два ока,
Три године има Зока,
Четири су ноге кравље,
Пет за школу и за здравље,
Шест бомбона у кесици,
Седам дана у седмици,
Осам јаја и пилића,
Девет браће Југовића,
Десет прсти на рукама,
Хајд' поново број са нама

НАЈЈАЧИ ТАТА

Мој је тата најјачи,
Без напора и бриге
Може коња да води
И кућу да подигне

Еј, јачи је мој тата,
Да си видио јуче
И ми смо се чудили
Кад диже двије куће

А мој може три куће
Да подигне без муке
Ајд' не лажи, молим те,
Одакле му три руке

ЧЕТВРТИ РОБЕН ДАН

Тетке, стрине и ујаци
Црна кафа и ракија
Са радија народњаци
Бака жељу наручила

Мама не да ни да гледам
Пице, торте и колаче,
Мој друг нигдје баш ниједан,
Човјек просто да заплаче

Брат поклоне све премеће,
Оне љепше себи чува,
На торти четири свијеће
И сад морам ја да дувам

Овако скоцкан и зализан
Не могу још да сконтам
Што ме љубе и што кажу
Да је данас мој рођендан

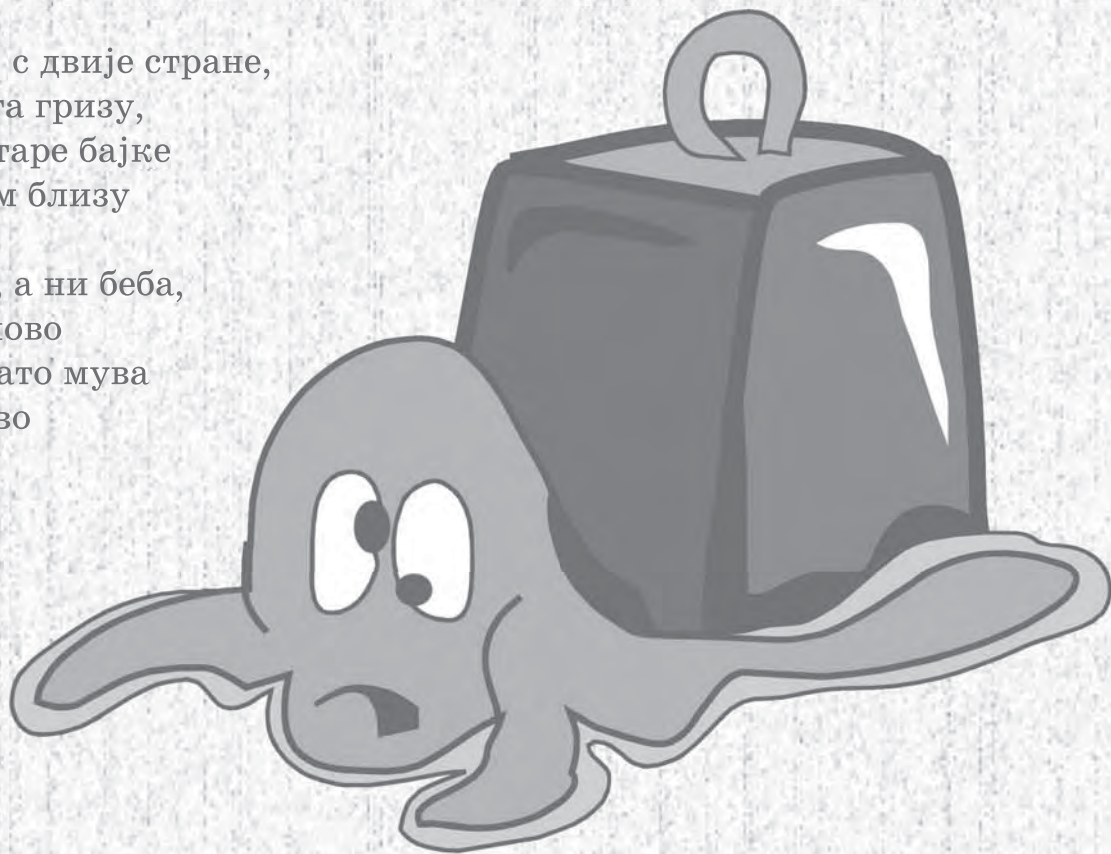
ГЛИСТА

Нећу више у тај парк
Тамо има глиста
Глава јој к'о Цоцин бубањ,
С друге стране иста

Двије главе, с двије стране,
Не знаш кога гризу,
Ко аждаје старе бајке
Не прилазим близу

Нисам луда, а ни беба,
Да идем поново
Узалуд ме бато мува
Нећу и готово

ЛИФТ

Не дају ми родитељи
Да се лифтом сама возим
Сестра зеза - Залутаћеш
– Мени кажеш!? Је ли!? Молим!

Ја јој пријетим, кобајаге,
А она се само смије
Моје су јој тајне драге
Знам да их и она крије,

Кад мама и тата оду
У дућан за послом својим
Искрадем се ја из стана
И лифтом се сама возим

Стиснем дугме петог спрата,
Јер не могу досећ' више,
А одозго као муња
У приземље одмах збришем

Онда тако горе, доле,
Док комшије све галаме,
А ја чекам секин позив
– Бјежи у стан, ето маме!

ДАНИ У СЕДМИЦИ

У једној седмици има седам дана
Ја сам научила да их бројим сама
Прво понедељак, ко капитен тима,
Уторак је за њим, он то мјесто има,
Иза њих је сриједа, дневна љепотица,
Па четвртак кад се преломи седмица,
Петак је посљедњи члан радне петорке,
И он најављује најљепше дјевојке
Субота је плава, недеља црвена,
Тада мама има слободног времена
Да ми сплете двије танке плетенице
И да са њом вјежбам дане из седмице

СУБ. НЕД.
ПЕТ.
СРИ. ЧЕТ.
ПОН. УТО.

ЗАНОВИЈЕТАЛО

Марини чај врући смета,
Сладолед јој хладан,
Најрађе би да прошета,
Али је друм гадан

Што се сестра Маријана
Родила прије ње
И што није као мама
Тати да подвикне

Плаво море, а планина
Не зна коју боју има,
Жута цигла, тешка шина,
Љети вруће, зими зима

Баш је вруће немогуће
Баш је хладно и досадно

Не знам је ли тако свима,
Ал' њој је сметало
Сестра каже – Еј, Марина,
ти си зановијетало

СЛОВО А

Узнем суву оловку
И напишем слово А
Сви се лудо радују,
А то свака беба зна

Мама вјерује да сам
За квиз паметна, на њу,
А тата да сам к'о он,
Рођена у таленту

И онда ме она
Учи друга слова,
Ријеке и птице,
Ступидне пјесмице,

А он фудбалере,
Рачун, компјутере,
Брда и градове
И стране филмове

И мени се све смути,
Изгубим се сва
Немам појма, не знам више
Ни да пишем слово А

МЈЕСЕЦИ У ГОДИНИ

Јануар је мјесец
Када нема школе,
Фебруар је други
Кад се мачке воле,

Март иде за њима
Кад меде устају,
У априлу траве
И брезе листају,

У мају и јуну
Свићу модре зоре,
У јулу и августу
Идемо на море,

Септембар је мјесец
Кад ферије прођу,
А октобар за њим
Када кише дођу,

У новембру вјетар
Најави знак зиме,
А децембар конач
Још једне године

НОВ ЈУН
ДЕЦ ЈУЛ
МАР АПР
ЈАН ФЕБ

КУПАЊЕ

Кад суботом видим
Бојлер воде вруће
Најрађе бих одмах
Збрисао од куће

Знам да ће ме мама
Ставити на муке
Није то сад оно
– Хајде пери руке

Два пута шампона
Сипа ми по глави
Од тог може да се
Ронилац удави

Од сапуна кожа
Као пећ се пуши,
Онда сјече нокте,
Штап гура у уши

Прави се да не зна
Да сам прошлог петка
Сам опрао зубе,
Сада испочетка

Пере ми зубиће
И грло испира
Од суботе стварно
Никад немам мира

А она се љути
– Исти си свој деда
и он исто тако
да се склони гледа

ко да ће вас неко
прутом налупати
морате се једном
седмично купати

А деда мрмоља
И нијемо псује
Гледа испод ока
Знам да жао му је

У његово доба
Друго су учили
Нису своју дјецу
Купањем мучили

Само о Божићу
И то ради реда
Мрзим све суботе
Дража ми је сриједа

БИЦИКЛО

Као да је он научен рођен,
Нервира ме мој брат Ива,
Чим бицикло ја возити пођем
Он паметно рећи има

– Гледај право, окрећи педале,
олабави обје руке,
А помоћне точкове да имам
Возио бих без по муке,

Али опет брата слушавам
И поново све покушам

Знам то Ива пред друштвом из краја
Фолира се млађим братом,
А мени кољена у крастама
И три модрице за вратом,

Али нећу да га изневјерим,
Док ми срце јако лупа,
Јер бициклом данас нас двојица
Бранићемо част мангуца

ДВА КОЊА

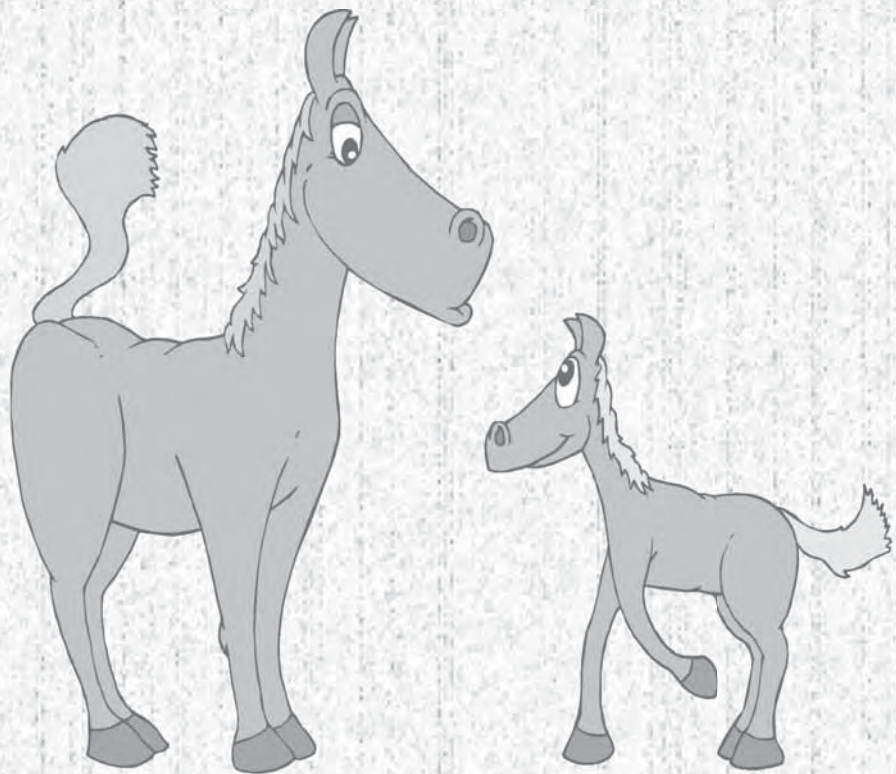

Мој деда са села
Има коња два,
Два пастува бијела
Грофа и Бибора

Шећером их храним,
По врату тимарим,
Сваку им бору знам
И једва чекам дан

Да их деда упрегне
У дрвене саоне
И пртином кроз село
Прапорци да зазвоне

А ја држим кајасе,
Док ми клинци завиде,
И звиждим кроз прсте
– Ћиха-еј, Биборе

МАМИНА ТОРБИЦА

Мамина је беж торбица,
Ко каква антикварница,
Препуна је разних ствари
Да ни мама то уствари,

Не зна чему све користе

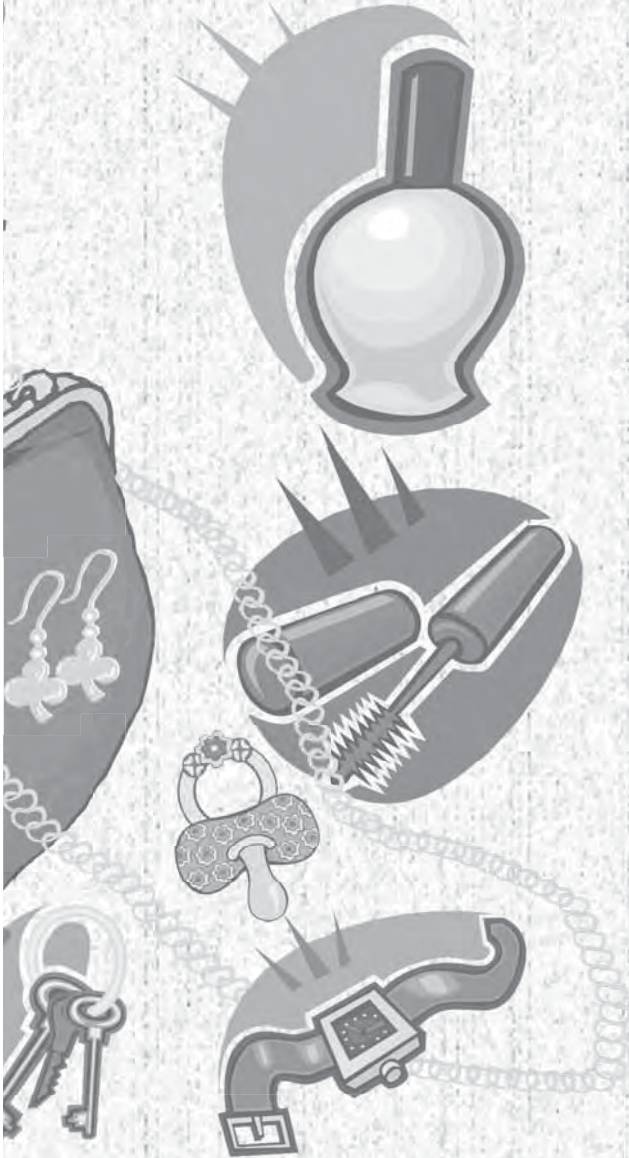
Исте боје два кармина
И травнати чеп од вина,
Шест паклица марамица,
Сет кључева и шибица,

Телефон, чарапе чисте,

Онда дођу огледала,
Чешаљ, парфем, сат и шнала
Блокчић, књига о цвијећу,
Али схватит никад нећу

Шта ће јој ту пицама

Перница, три новчаника,
Моја и татина слика,
Турпија, жваке, пинцета,
Филм, цеде и касета

Да ли тако свака мама

Четка за зубе, оловка,
Из новина три одломка,
Наушнице, наочале,
Лак за нокте, шал, сандале,

Купка, шампон, уља, креме,

Само јој још фали када,
Ех да има чоколада,
А мама се пјесми смије
И из торбе вади двије

За сестру и за мене

ЈЕСЕН

Игман облачи зимску пиџаму,
Кућна лапта на пут пошла,
Кад саберем два и два, тад видим
То је нова јесен дошла,

Али ова, ко ниједна друга,
Препуна чудних типова,
Бришу ми се безбрига и љето
И јунаци из стрипова

Деда ми је купио кошуљу,
Ујак тене, нови руксак,
Мама ме је чешљала три пута,
Јер од данас сам ђак првак

Тата држ'о придике и форе
Шта да радим и понесем
Да ти признам, ал не реци ником
Не, не волим више јесен

А ни школа ако тога кошта
Неће ми се допадати,
Зато морам одлично да учим
Ако је се мислим котарисати

ДЈЕЧАК ИЗ ПРВОГ ТРИ

Имам бицикл и клизаљке,
Воле ме у школи сви,
Ал' опет сам најтужнији
У цијелом првом три

Имам и дрес Партизана,
Велику чоколаду,
Али мој тата и мама
Не живе у истом граду

О, мама, о, тата,
Ја вам нисам торта са стола
О, тата, о, мама,
Да ме можете дијелити на пола

ДЈЕВОЈЧИЦА ИЗ ПОСЉЕДЊЕ КЛУПЕ

Не знам што се чуди свако,
Сви се смију, баш су глупи,
Што ја сједим са дјечаком
У посљедњој школској клупи

И учитељ, главни кривац,
Смијуљи се као стрина,
Знаш да иде ми на живац,
Не знам шта ту смијешно има

А и дјечак, мало смотан,
Стидљив, трапав, ружно пише,
Али морам да ти признам
Да лијепо он мирише

УНА

Чудно име за ријеку,
Уна, то је дјевојчица
Плавокоса, зелен ока,
Моја добра другарица

И сад по њој ружни људи
Дају име овој води,
Гдје су им очи и памет,
Ко их тако глупе роди

Јер Уна је јединствена,
Њен је осмијех ролат жут,
Кад се школом он пролије
Дрхти срце као прут

Али стани, сад настави,
И вода се пјесми смије
Плавокоса, зелен ока
Дал' су сестре то њих двије

Ријека и дјевојчица
Уна и Уна ко им зна
Не, никад вам признат' нећу
Да у обје заљубљен сам ја

ПУТ ОКО СВИЈЕТА

Волио бих да сам Монгол,
Ратник страшног Џингис Кана,
Да к'о вјетар јашем тајгом
До Индијског океана,

Да упознам Сандокана,
Гусара са седам мора,
И да лађом са три једра
Пређем преко екватора

Да на Рту Добре Наде
Пијем рум и лимунаде

Волио бих да сам Зулу,
Да са Шаком с Плавог Нила
Машем Саби, Клеопатри
– Да ли би ме пољубила

А са ушћа с Александром
Јашем деве до Босфора
Да мастику и зовин сок
Пијем с друге стране мора

На Охриду испод Шаре
С косом пјевам пјесме старе

Волио бих да сам хајдук,
Ратник страшног Карађорђа
Да уз Дунав, Панонијом,
Испод неба боје грожђа

Са Атилом и Цезаром
Чекам брод у Нове земље
Да упознам Џеронима
И испуним своје жеље

Гренланд, Бразил, Рио Гранде,
Не знам камо сад одавде
Гдје да дигнем нови шатор
Најбоље у Улан Батор

ЕГИПАТ

Фараони, пирамиде,
Каиро и ријека Нил
Делта, Свинга и Сахара
Тешко могу да упамтим

Дине, Копти и Арапи
Ко ће све то да запамти
Добро каже старији брат
– Само им реци Египат

МАГЛИЋ

Два каћуна у сред јула
И трак магле, јел' то љето,
Два језера, горска ока,
Козја стаза, ми и... ето

Испод нас крупни облаци
И сто три стрме клисуре,
А планинарски кораци
Још увијек воде горе

Ка сунцу, ка Богу,
Гдје се у вис лети
Знам да ја то могу
На Маглић се попети

ВЕЛИКИ ОДМОР

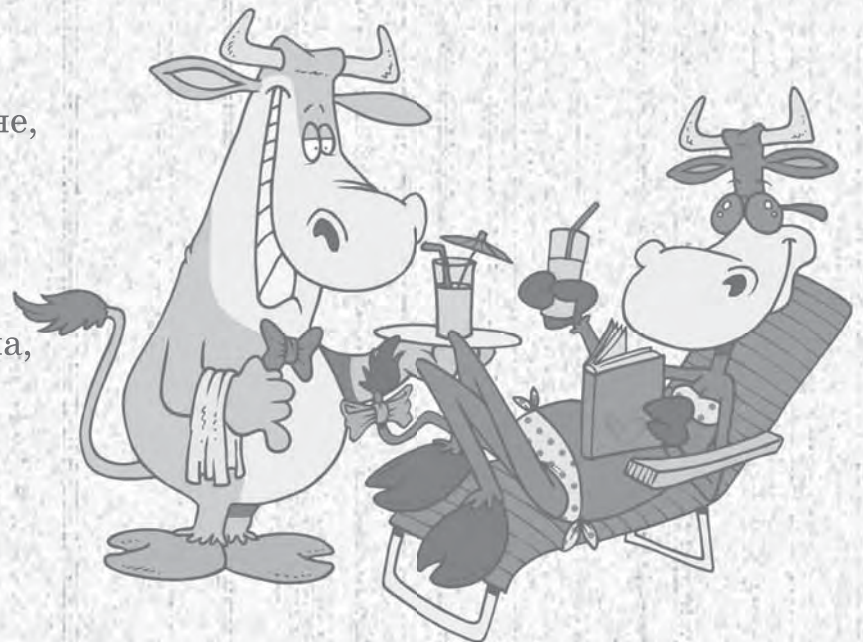

Не волим велике одморе
Кад сви појуримо напоље,
Не што сам нека бубалица
Ил' мало чудна дјевојчица,

Већ што гледам дјецу осталу
Гдје уживају у одмору
Када навале у пекару
За њима празнине остају

Бурек, паштетице, бухтле,
Рол крем, пица, перец, крофне,
Сендвичи и кроасане
Хладни чај, ђус, кокте, коле,

А ја сиромашна и сама
Скупљам за кифлу седам дана,
Пијем воду с чесме и с длана
И не волим велике одморе

ДОМАЋЕ ЖИВОТИЊЕ

Састале се животиње
Да направе странку малу
Да имају зрно реда
Кад улазе бар у шталу

Предсједник је Пиги свиња,
Она за то главу има,
Замјеници коњ и коза,
А секретар крава Роза,

Мачка је за чланарину,
А пас Торњак дисциплину,
Паун је за пропаганду,
Кандидат за амбасаду,

Кокоши су за скупштину,
Магарац за донације,
А ћурка и патка скупа
Задужене за медије,

Само овце нису прошле
На избору за функцију,
Остале су суво чланство,
Јер ништа и не умију

Сви су били задовољни
Сад ће газди рећи знати,
Ал' кад на ред дође име
Које странки треба дати

Наста фрка и дерњава,
С приједлогом свако маше,
А кад газда им подвикну
Сви се у тор разбјежаше

ШУМСКЕ ЖИВОТИЊЕ

Лепи Пера из мог солитера
Два у шуми био дана
Са ловцима, опасним момцима,
Сад кад прича, то је страва

Видио је вука, зеца,
Дивљу свињу и лисицу,
Срну, жабу, дивокозу,
Орла, свица, вјеверицу

Дивље патке и гуштера,
Лептирове и медвједа,
Змију, јежа и лисицу,
А сова га и сад гледа

Крупним оком, као и ми
Зачуђени, љубоморни
Све док Пера својом причом
К'о шибица не сагори

Каже видио је ноја,
Анаконду, тигра, лава,
Крокодила, леопарда,
Слона, панду, кита плава

Добри ђаци ми градски дјечаци
навикли на страва приче
– Хало Пера из мог солитера
да га сада не претјера

ПТИЦЕ

На Рогоју, испод споменика,
У брезнику с јужне стране,
Љетну школу енглеског језика
Отвориле двије вране

Није скупо, два црва по часу,
А то свакој птици треба
Да су умне и на добром гласу,
Да се снађу на крај неба

Орао је од прве одбио
– Ја сам цар шта ће ми она,
И јастреб је за њим поновио,
Роди мала учiona

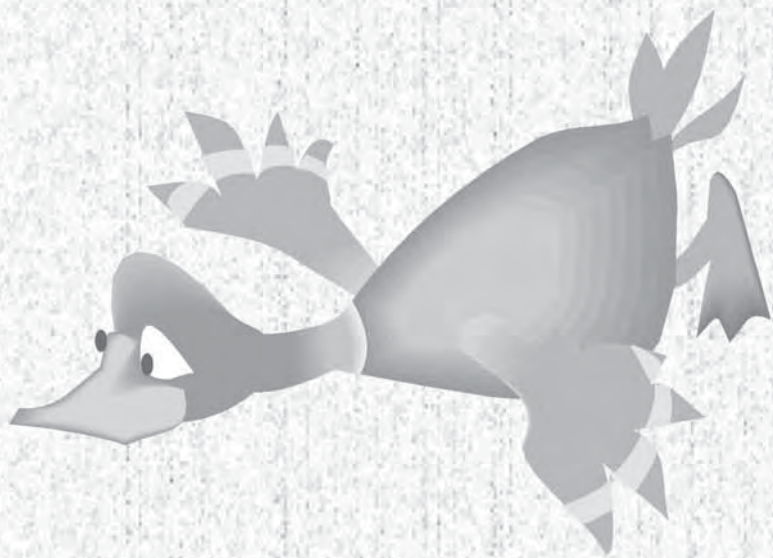
Славуј и кос у музичку иду,
А жуна је манекенка,
Дјетлић ради, нема то у виду,
А голуба јато чека

– Ја летим на југ, госн професоре,
Рече ластва учитељу
– А тамо енглески не говоре,
И оде ка Добром Пољу

– А ја опет никуда не летим
своју кућу овдје имам
гдје ни српског некад се не сјетим,
Пожали се врабац цивџан

Гледале у ђаке двије вране
Што се муче, што их моле
И сад на Рогоју с јужне стране
Нема више ниједне школе

МОЈ ДЕДА

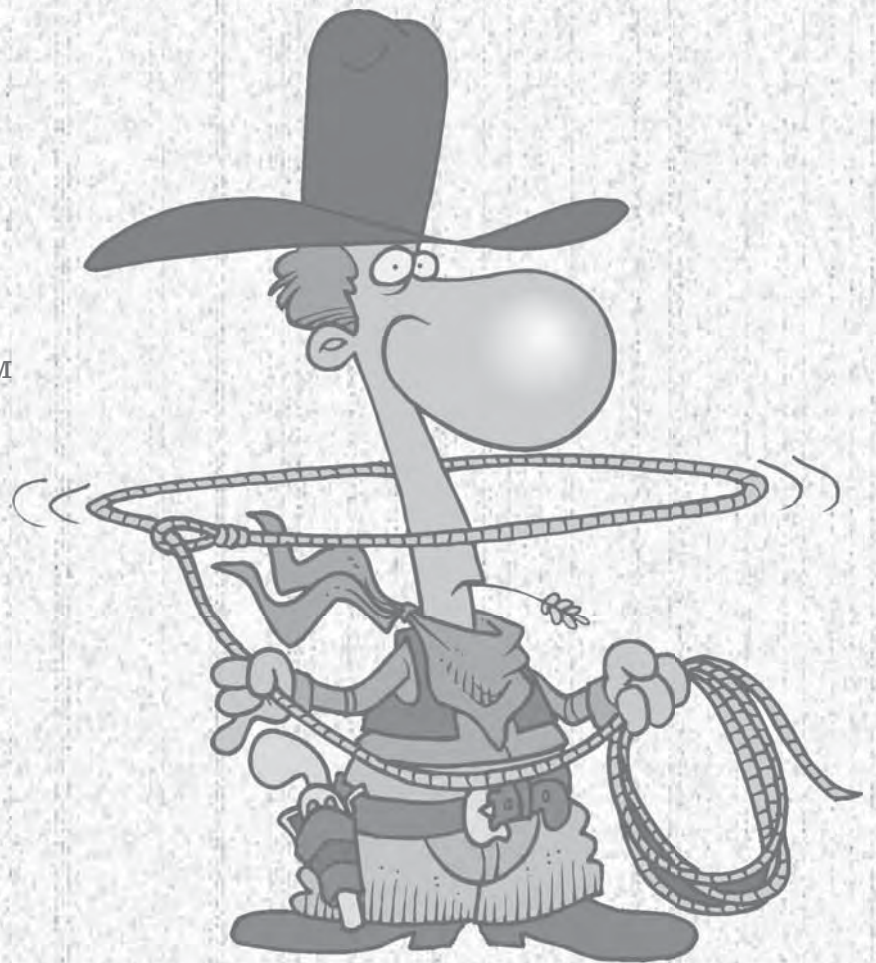

Мој деда из Доброг Поља
Учио ме вјештинама,
Пуцали смо из пиштоља
И лутали планинама

За вучијим трагом свјежим
И ловећи поточарке
Голом руком, прстом њежним
Правили смо чекрталке

И крбуље за јагоде
Трном глога, кором јове,
Са извора пили воде,
А кад ноге нас заболе

Сједнемо на врху чуке
Под јавором, над долином,
Ја под тјеме ставим руке,
А деда се бави шкијом

И прича ми ратне приче
Оне врате сјај том лицу
На филмове мени личе,
На деду и Трескавицу

Све док бака к'о вучице
Не подвикне изнад куће
– Ајте натраг вас двојица,
Ће вас ђаво горе вуче

И онда нам гору псује
И клетвама слатким кити,
А деда ми намигује
Сутра ћемо наставити

РОДИТЕЉСКИ САСТАНАК

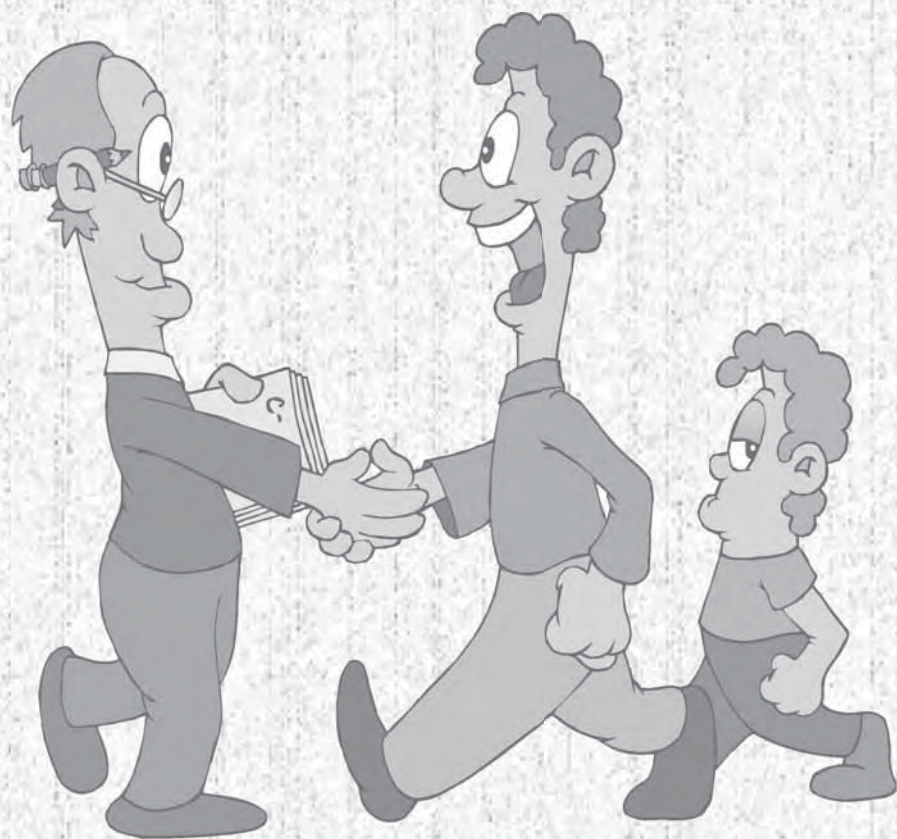

Мама му пегла кошуљу
И нове чарапе бира
Сестра му чисти ципеле
Тата ће на Бал вампира

Он се брије, ко манекен,
Реже нокте, пере зубе,
К'о да ће на родитељском
Наставници да га љубе

Тај ритуал добри тата
Понавља двапут годишње
Да је лијеп кад се буни
К'о делегат из Скупштине

- Нису дјеца сва немирна,
таква је то генерација,
рођена с основном школом,
лијепа и хиперактивна,

А онда му разредница
Прочита моје оцјене
И тад тата заблокира
Све му наопако крене

Гужва ревер кошуље,
Сам себи гази ципеле,
А кад онда дође кући
Као да је са робије

Само виче и урличе,
К'о да није онај тата
Немам појма што је такав
Мора да је стрес из рата

ЉЕКОВИТО БИЉЕ

Разбоље се деда Коста,
Непокретан скоро оста,
Али неће он љекара
Цијели дан само јечи
И понавља исте ријечи
– Помоћи ће само трава

Укућани к'о безумни
Трче пољем и по шуми
Беру зумбул и босиљак,
Пискавицу и боквицу,
Бршљен, зову и брусницу,
Вресак, гавез, драч, ђурђевак,

Али деда нити макац
Не помаже ни трескавац,
Ни жалфија, ни коприва,
Јермен, јасмин, камилица,
Сладић, мајчина душица,
Ладолеж и јагорчевина

ХИИИК!!!

Косту моли унук Стева
– Деда би ли трун ћетена,
перунике или нане,
цигерњаче ил' шимшира,
Чуваркуће, рузмарина,
смиља ил' челеби гране,

А деда му намигује
Какав сезам, цецељ, тује,
Маслине и лазарице,
Пелин и хајдучке траве
– Сине Стево лијек је за ме
чаша љуте траварице

ДРВЕЋЕ

Досадила сјеча шуми,
Свако данас пилу има,
Па устала да се буни
Против људи штеточина

Храст је вођа устаника
Висок, снажан, страшан, груб,
Његова три помоћника
То су буква, јела и дуд,

Извиђачи бор и јаблан,
Диверзанте врба води
Она свугдје пролаз има,
Јавор пјесмом војску бодри,

Глог к'о минер друме пријечи,
Топом грми оморика,
Рањенике њежно лијечи
Бреза, липа и јасика,

Јасен води шпијунажу,
А топола пјешадију,
Багрем везу, мора и то
Кад рат хоће да добију,

Таман кад су стали у фронт
Из небеса муња суну
Људи нису могли стићи
Од пожара спасит' шуму

ПОВРЋЕ

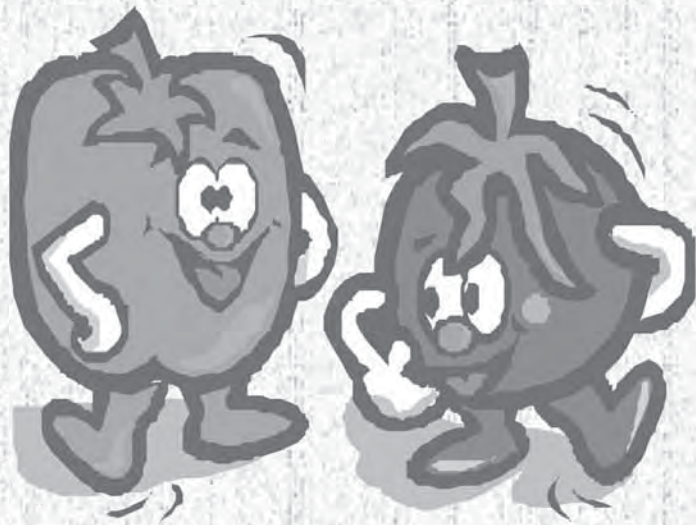
Изволите госпођице
Свежа роба, тек из баште
Не треба Вам пуно пара
Довољно је мало маште

Кромпир динар, кељ пет банки,
Мрква, першун скоро цаба,
Тиква к'о код наших баки,
На купус сам и ја слаба

Сиров, слатки и кисели,
Парадајз, грашак, цвекла,
Праса, лук црвени, бели,
Немој да Вам нисам рекла

У по цене даћу Вама
Боранију, краставице,
Једно кило патлицана
И паприке, госпођице

За салату, зеље, спанаћ,
Може трампа, шта нудите,
Кукурузи, сунцокрети,
Госпођице, изволите

ВОЋЕ

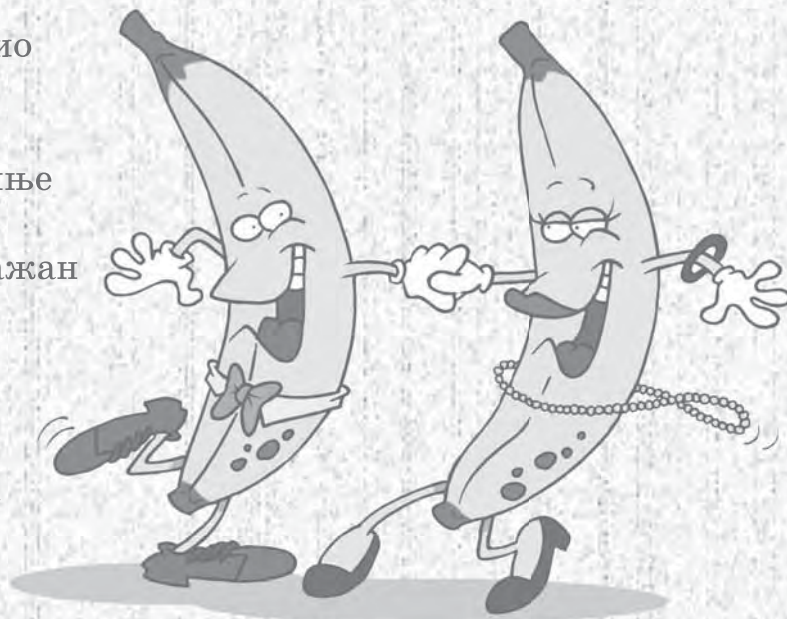

Због Дуње сам брао дивље трешње
Уфлекао најљепшу мајцу!
Да јој на праг ставим мандарину
Ишао сам у трећу улицу,

Отац ме је младицом од крушке
Ишибао због једне Малине
Јер сам, крадућ' брескве, изгазио
Боровнице и модре купине

А професор Љешник ради Вишње
На оку ми направио шљиву,
Јер сам пред њом правећи се важан
На столицу метн'о му рибизлу,

Ал' на крају као црвљив орах
Препуче ми срце због Јагоде
Кад Јабука мој друг из разреда
Са њом на цем од кајсије оде

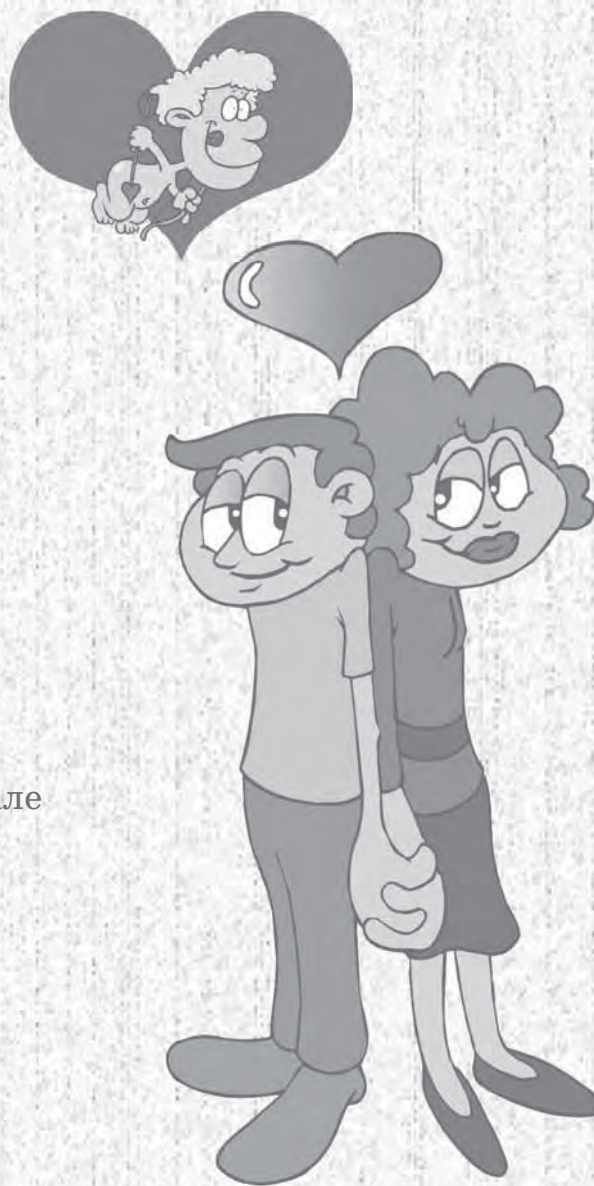
ПРВА ЉУБАВ

У читанци слова плешу
Не могу их похватати
Срце лупа, чело гори,
Да не могу ни заспати

Нити видим, нити чујем,
Немам појма који је дан,
Мати брине јесам ли здрав
Тата зеза да сам зацопан

А ја само збуњен,
Ако је то прва љубав
О којој су толике лијепе ријечи пале
А ја само уплашен,
Ако је то прва љубав
Какве су онда остале

КАЛОША

Да Калоша мрзи клинце
У граду то добро знају
Посебно му крше живце
Кад вичу и праве грају

Сакрије се за живицу,
К'о вук вреба на улицу,
Кад ће лопта да упадне
У његово двориште,

А кад дође то коначно
Зграби плијен, све се пуши,
И смије се тријумфално
Док ексером лопту буши

Мало лопти и улица,
Пуно бодљи и живица,
Мало лопти и новаца,
Пуно кивних клинаца,

У тишини нашег кварта
Бони и Клајд се шуњају
И на Калошина врата
Акумулатор спајају

Кад заграја на улици
Он потрча ка живици
Зграби кваку и заигра
К'о на струју чигра

Сад у крају причу чују,
Једна прича ситна мала,
Кад Калоша хвата струју
Слободно играј фудбала

РИЈЕКЕ

Купио ми тата подморницу
Малу, жуту од тврде пластике
И чим мама на посао оде
Пола каде ја напуним воде

И пловим Крком, Цетином, Савом,
Требишњицом, Морачом, Моравом,
Тисом, Ибром, Саном, Дрином, Дравом,
Дунавом, Вардаром и Бојаном

И пловим Волгом, Рајном, Сеном
Јангцекјангом, Амазоном, Невом,
Конгом, Колорадом, Брамапутром
Пловим својом подморницом жутом

Данас мама прије се вратила
И нашла ме на сред купатила
На везу код великог бојлера
И онда ме у собу отјера

И сад к'о насукан рјечни вук
Стрепим од маме к'о од гусара
Какве трице, вода, подморнице
Она носи чај од камилице

ПЛАНИНЕ

Некада је свијет сав био равница,
А онда му скочи прва бубуљица
Фрушка гора су јој људи име дали
Јер су је чекали јер су се надали,

Ал' прљава рука махну по свијету
Или је он био у том пубертету
И к'о киша љетна падоше на лице
Дјечије сузе и друге бубуљице

Ловћен, Папук, Трескавица,
Игман, Космај, Бјелашница,
Дурмитор и Грмеч, Тара,
Јахорина и Динара,

Романија, Зеленгора,
Волујак, Цер, Билогора,
Ћићевица и Авала
Баш је била то навала

Као крзамак по цијелом свијету
Крупне бубуљице осуше планету

Џомолунгма и Кошћушко,
Мон Блан, Килиманџаро,
Аконкагва и Мак Кинли
Сломих језик, сад извини

РАСПУСТ

Готово је хвала Богу
Мислио сам никад неће
Сад слободно и ја могу
Да запјевам луд од среће

Нема школе, учитеља,
Нема раног устајања
Биће игре, пријатеља
Љетњи распуст је пред нама

Ал' само ме једно брине,
Попут оног мраза лањског,
Нема школе виолине,
Ни течаја талијанског

Како мама комшиници
Суздржано да се хвали
– Знате, шљам је на улици,
а на курсу мој је мали

Кад сад и ја са улице
Не улазим прије зоре
Најбоље је – Еј, мамице
води хитно ме на море

да се сунчам, да се купам,
давим се у сладоледу
иначе ћу да те брукам
комшијама свим по реду

ДЕБЕЛА ДЈЕВОЈЧИЦА

Нећу више да се дружим с тобом,
Ти си и надаље први мангуп кварта
Најбољи кошаркаш, шмекер и навијач,
Али, Киза, то се правим не опрашта

Залуду ти и стотину цедеова,
Нови дрес Славије сад ти је безвезе,
Јер ниси требао Милицу гурнути
И дебеле дјевојчице су принцезе

НЕ ВОЛИМ КАД ТАТА ПИЈЕ

Не волим кад тата пије
Оно љуто пиће
Тада не зна да се смије
Већ псује и виче

На столици, поред пећи,
Мама плаче само,
А ми стојимо у углу
И ћушке чекамо

А он као да он није
Пјева цјесме ружне
Не волим кад тата пије
Те ноћи су тужне

Обећавам кад порастем
Никад нећу пити
Ни псовати, дјецу тући
Већ ћу им друг бити

КОШАРКА

Маријану сам учио
Како се то дају трице
Испрва сам се мучио
Није то за дјевојчице,

Али како она гађа
Дјечак да не повјерује
И тај дан ми поста слађа,
Ал' не само због кошарке

Кад смо послије утакмице
Пили сок код продавнице
Ни сам не знам шта ми би
Замолих да ме пољуби

Маријана без ријечи
На тло спусти пиће своје
И умјесто да пољуби
Она стисну усне моје

Нисам знао је ли то страх
Или само губим дах,
Ал помислих умријећу
И више се љубит' нећу

Ако се то тако ради
Дјевојчице и дјечаци
Али ко да се оследи
Јавише се први знаци

Па загрлих Маријану
Ал она ме гурну, рече
Будеш ли о овом прич'о
Тући ћу те свако вече

Е, такве су дјевојчице
Сад овако сад онако,
Зато гледам утакмице
И откидам за кошарком.

РАТНИКОВЕ ОЧИ

Кад је деда небу одлазио
Да Господу и свој рачун плати
Није дао к њему да долази,
Баш никоме осим мојем тати

Није хтио да остали виде
Кад се гасе ратникове очи,
Сад знам да се ратници то стиде
Што одлазе стари и немоћни,

А деда је за крај пожелио
Да срамоту сакрије мој тата,
Да га јаког и младог памтимо,
Ко његове другове из рата

САДРЖАЈ

Беба у мамином стомаку	✻	3
Дјечак и дјевојчица	✻	4
Одрасли	✻	5
Фанфатан	✻	6
Поклон	✻	7
Млијеко	✻	8
Плава	✻	9
Ждера	✻	10
Бројеви	✻	11
Најјачи тата	✻	12
Четврти рођендан	✻	13
Глиста	✻	14
Лифт	✻	15
Дани у седмици	✻	16
Зановијетало	✻	17
Слово А	✻	18
Мјесеци у години	✻	19
Купање	✻	20
Бицикло	✻	22
Два коња	✻	23
Мамина торбица	✻	24
Јесен	✻	26

Дјечак из првог три * 27
Дјевојчица из посљедње клупе * 28
Уна * 29
Пут око свијета * 30
Египат * 32
Маглић * 33
Велики одмор * 34
Домаће животиње * 35
Шумске животиње * 36
Птице * 38
Мој деда * 40
Родитељски састанак * 42
Љековито биље * 44
Дрвеће * 46
Поврће * 47
Воће * 48
Прва љубав * 49
Калоша * 50
Ријеке * 52
Планине * 54
Распуст * 55
Дебела дјевојчица * 56
Не волим кад тата пије * 57
Кошарка * 58
Ратникове очи * 60

Жељко Пржуљ

ЗА ТЕБЕ

1. издање

Матична библиотека * Источно Сарајево * 2008

Коректор * Маријана Петронић

Припрема за штампу * МараМ

Тираж * 500

Штампа * **ГРАФОМАРК**
ЛАКТАШИ

ISBN 978-99955-39-05-4

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске , Бања Лука

821 . 163 . 41-93-1

ПРЖУЉ, Жељко

За тебе / Жељко Пржуљ. - 1. изд. -
Источно Сарајево : Матична библиотека, 2008
(Лакташи : Графомарк). - 62 стр. : цртежи ;
20x20 цм

Тираж 500.

ISBN 978-99955-39-05-4

COBISS . BH - ID 662808